

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Co/757/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6114202900
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Deáková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6114202900.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Renáty Deákovovej a sudcov JUDr. Zity Nagypálovej a Mgr. Dušana Ďuriana v právnej veci navrhovateľa PROFÍ CREDIT Slovakia, s. r. o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava 26, IČO: 35 792 752, zastúpeného Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková s. r. o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, proti odporkyni S. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z. Z., B. XX, zastúpenej JUDr. Petrom Škrabákom, advokátom, 974 01 so sídlom Advokátskej kancelárie v Banskej Bystrici, Skuteckého 30, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporkyne VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV, Bratislava, Šafárikovo nám. 7, IČO: 42 362 962, zastúpeného JUDr. Patrikom Podhorským, advokátom, so sídlom Advokátskej kancelárie v Bratislave, Zámocká 36, 811 01, v konaní o zaplatenie 1.513,46 Eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 10C/86/2014-64 zo dňa 22.07.2015, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým zamietol návrh navrhovateľa a vo výrokoch o trovách konania, p o t v r d z u j e .

Navrhovateľ je povinný nahradiť odporkyni trovy právneho zastúpenia v odvolacom konaní vo výške 95,71 Eur v lehote troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Navrhovateľ je povinný nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne trovy právneho zastúpenia v odvolacom konaní vo výške 79,76 Eur v lehote troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd konanie v časti istiny vo výške 93,96 Eur s 8,75% úrokom z omeškania ročne od 22.11.2012 do zaplatenia zastavil; návrh zamietol; navrhovateľovi uložil povinnosť nahradiť odporkyni trovy právneho zastúpenia vo výške 317,35 Eur na účet jej právneho zástupcu a tiež uložil povinnosť navrhovateľovi nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne trovy právneho zastúpenia vo výške 238,93 Eur na účet jeho právneho zástupcu v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z jeho dôvodov vyplýva, že účastníci dňa 27.01.2010 uzavreli zmluvu o revolvingovom úvere, na základe ktorej mal navrhovateľ poskytnúť odporkyni úver vo výške 1.161,79 Eur, ktorý mala splátiť v 30 splátkach po 71 Eur mesačne spolu s úrokom vo výške 68,84 % ročne v termínoch splatnosti dohodnutých v zmluve. Pretože odporkyňa bola v omeškaní s úhradou splátky o viac ako tri mesiace, navrhovateľ úver zosplatnil dňom 22.11.2012.

Opierajúc svoje rozhodnutie o §4 ods.2 písm. g/ a i/, §4 ods.3 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, okresný súd uzavrel, že zmluva, uzavretá medzi účastníkmi, je zmluvou spotrebiteľskou podľa zákona č.258/2001 Z. z. v znení účinnom v čase jej uzatvárania; preskúmaním zmluvy súd zistil, že neobsahuje náležitosti podľa §4 ods.2 písm. g/ a i/

citovaného zákona - konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru a výšku a termíny splátok. Z uvedeného dôvodu je potrebné považovať úver za bezúročný a bez poplatkov, čo znamená, že navrhovateľ má nárok len na vrátenie poskytnutej istiny. Podľa karty klienta navrhovateľ poskytol odporkyni sumu 1.244,10 Eur a odporkyňa zaplatila sumu 2.036,54 Eur, teda vyššiu a voči navrhovateľovi nemá žiaden dlh. Preto súd návrh zamietol, a to aj v časti úroku z omeškania, žiadaného od 22.11.2012 do zaplatenia, pretože podľa karty klienta odporkyňa k tomuto dňu zaplatila celú dlžnú istinu, preto nemohla byť po tomto termíne v omeškaní.

O náhrade trov konania okresný súd rozhodol podľa § 142 ods.1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej v texte aj „O. s. p.“) a priznal úspešnej odporkyni náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 317,35 Eur za 4 úkony právnej služby (3 x 71,37 Eur a vo výške 17,84 Eur za účasť na pojednávaní (ktoré bolo odročené bez prejednávania veci), s režijnými paušálmi 3 x 8,04 Eur a 8,39 Eur, všetko zvýšené o 20 % DPH). Náhradu trov právneho zastúpenia priznal aj vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne vo výške 238,93 Eur za 3 úkony právnej služby po 71,37 Eur s režijnými paušálmi 2 x 8,39 eur + 8,04 Eur).

Proti tomuto rozsudku podal navrhovateľ vo výroku o zamietnutí návrhu a v trovách konania včas odvolanie podľa § 205 ods. 2 písm. a/, d/, f/ v spojení s § 221 ods.1 písm. f/ a h/ O. s. p. z dôvodu nesprávnych záverov súdu. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu zmenil a návrhu navrhovateľa vyhovel v celom rozsahu a priznal mu náhradu trov prvostupňového aj odvolacieho konania, alebo aby rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Namietol záver okresného súdu o absencii náležitostí Zmluvy o revolvingovom úvere v zmysle zákona č. 258/2001 Z. z.; závery súdu sú predčasné a nezohľadňujú všetky relevantné skutočnosti. Oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi predstavuje jeho neoddeliteľnú súčasť; je časťou akceptačného prejavu veriteľa spolu s bodom 6 Zmluvy, uzavretej na dobu neurčitú, kedy jej predmetom je poskytnutie úveru a za dohodnutých podmienok poskytnutie revolvingu; údaj o dobe trvania úverového vzťahu je uvedený v č. 4, ods. 4.5 zmluvných dojednaní zmluvy o revolvingovom úvere. Konečná splatnosť úveru predstavuje informáciu, kedy má byť úver - za predpokladu dodržiavania zmluvy - uhradeným a dôjde k zániku záväzku; z materiálnej stránky ide o údaj zhodný s údajom „dátum splatnosti poslednej splátky“. V čase podania žiadosti ani nie je možné určiť uvedený dátum a ani ho právna úprava, platná v čase podania žiadosti o úver, nevyžadovala; z uvedeného dôvodu nie sú uvedené v zmluve ani termíny splátok; v oznámení o schválení úveru je uvedený presný dátum prvej splátky úveru.

Navrhovateľ odvolaním napadol aj trovy právneho zastúpenia vzhľadom na účelnosť nákladov na toto zastúpenie a nepreskúmateľnosť aplikácie zákonného ustanovenia, na základe ktorého súd rozhodol o jeho povinnosti náhrady trov konania. Z rozsudku nevyplýva, podľa ktorého ustanovenia súd rozhodol, ako právnu normu vyložil a aplikoval, či zohľadnil postavenie vedľajšieho účastníka ako osobitného subjektu, v prípade ktorého priznáva súdna prax náhradu trov právneho zastúpenia výnimočne. Otázkou účelnosti trov sa súd nezaoberal; otázka účelnosti vstupu vedľajšieho účastníka je odlišná od účelnosti právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka; ten má svoj predmet činnosti vykonávať sám, má to byť subjekt odborne, personálne a materiálne pripravený na vykonávanie svojej činnosti. Poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu sp. zn. 6MCdo 5/2013. V prejednávanej veci tento subjekt ani nemá procesné postavenie vedľajšieho účastníka, pretože s účinnosťou od 01.01.2015 je zákonom uložená povinnosť predložiť súhlas toho, koho mieni v konaní podporovať, čo sa v prejednávanej veci nestalo; poukázal na rozhodnutie NS SR R 62/2014.

Žiadal priznať náhradu trov prvostupňového aj odvolacieho konania, ktoré vyčíslil.

Odporkyňa sa k odvolaniu vyjadrila prostredníctvom svojho právneho zástupcu a navrhla ho ako vecne a právne správny potvrdiť; žiadala priznať náhradu trov odvolacieho konania vo výške 95,71 Eur vrátane DPH.

Vedľajší účastník prostredníctvom svojho právneho zástupcu žiadal rozsudok ako vecne správny potvrdiť; okresný súd správne posúdil zmluvný vzťah ako spotrebiteľský; úverová zmluva obsahuje nedostatky, ktoré ju robia neplatnou a v dôsledku absencie náležitostí v zmysle § 4 ods. 2 písm. a/, b/, d/ až j/, k/ a l/ z. č. 258/2001 Z. z. sa považuje za bezúročnú a bez poplatkov. Trovy konania okresný súd priznal správne, pretože vyjadrenie vedľajšieho účastníka nebolo len všeobecným vyjadrením, ale konkrétnou obranou spotrebiteľa v konkrétnom právnom vzťahu. K trovám konania a ich účelnosti sa vyjadril aj Ústavný súd SR v Náleze z 15.10.2014, sp. zn. III. ÚS 457/2014-27; vedľajší účastník má právo nechať sa zastúpiť v konaní advokátom. Žiadal priznať náhradu trov právneho zastúpenia v odvolacom konaní vo výške 79,76 Eur.

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu § 212 ods. 1 O. s. p., bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. a podľa § 219 ods. 1, 2 O. s. p. ho ako vecne správny potvrdil.

V zmysle § 219 ods. 1, 2 O. s. p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd preskúmaním veci dospel k názoru, že okresný súd vo veci správne rozhodol, vychádzal zo správne zisteného skutkového stavu, ktorý má oporu vo vykonaných dôkazoch; rozhodnutie je odôvodnené v súlade s § 157 O. s. p..

Okresný súd správne vzal do úvahy skutočnosť, že právny vzťah účastníkov, ktorý mal byť založený na základe Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluvy o revolvingovom úvere číslo zmluvy 8200027039, ktorá bola podpísaná odporkyňou dňa 25.01.2010 a navrhovateľom dňa 27.01.2010, je potrebné posudzovať ako vzťah spotrebiteľský podľa § 50 a nasl. Občianskeho zákonníka. Následne správne, vychádzajúc z ustanovení zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, došiel v zmysle § 4 k záveru, že zmluva neobsahuje všetky podstatné náležitosti. Rovnako ako okresný súd, aj odvolací súd je názoru, že vzhľadom na to, že údaje o schválenom úvere sú uvedené až v Oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - Zmluva o revolvingovom úvere č. 8200027039, ktoré je podpísané len navrhovateľom a nie sú súčasťou samotnej zmluvy o revolvingovom úvere, podpísanou navrhovateľom a odporkyňou, zmluva neobsahuje náležitosti predpokladané § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z. z.. Pokiaľ Oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi nie je podpísané odporkyňou, ale len navrhovateľom, v tomto rozsahu toto oznámenie nie je možné považovať za zmluvu, podpísanú obidvomi účastníkmi konania, a preto uvedená zmluva nespĺňa písomnú formu tak, ako to vyžaduje § 4 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z. z..

Nieť pochýb o tom, že pre platnosť zmluvy o revolvingovom úvere z hľadiska jej formy sa v danom prípade vyžaduje písomná forma. Takto si to vymienil aj navrhovateľ ako veriteľ v bode 2.1. Zmluvných dojednaní Zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia, s. r. o. , pričom ako je tu uvedené, uzatvára sa na formulári Veriteľa, ktorý je zároveň žiadosťou o poskytnutie revolvingového úveru aj zmluvou o revolvingovom úvere. Pre vznik zmluvy sa vyžaduje podpis oboma zmluvnými stranami, teda dlžníkom a veriteľom, prípadne aj spoludlžníkom/mi. „Údaje o požadovanom revolvingovom úvere“ (bod 5. Žiadosti/Zmluvy) sú odlišné od „údajov o schválenom revolvingovom úvere“ (bod 6. Žiadosti/Zmluvy); napriek tomu, že bod 2.1. Zmluvných dojednaní Zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia s.r.o. s takouto situáciou uvažuje, a priamo v obsahu Žiadosti/Zmluvy v bode 7. je zahrnuté „vyhlásenie dlžníka o tom, že berie na vedomie, že ním požadovaná čiastka úveru je maximálna a že veriteľ je oprávnený pri posúdení schopnosti dlžníka aj spoludlžníkov splácať požadovanú výšku úveru jednostranne znížiť, upraviť výšku, počet a splatnosť jednotlivých splátok úveru, RPMN úveru, pričom výška úrokov a RPMN nebude vyššia než v prípade úveru požadovaného dlžníkom v bode 5. bez toho, aby to znamenalo porušenie povinností zo strany veriteľa,“ je možné uzavrieť, že vzhľadom na to, že dlžník (odporkyňa) Žiadosť/Zmluvu podpísala dňa 25.01.2010 a veriteľ Žiadosť/Zmluvu podpísal dňa 27.01.2010, kedy následne resp. až vtedy do zmluvy doplnil konkrétne údaje o schválenom revolvingovom úvere (bod 6.), takúto zmluvu o revolvingovom úvere nemožno považovať za riadne a platne uzavretú. Údaje o schválenom úvere v čase, kedy Zmluvu o revolvingovom úvere podpisovala odporkyňa, totiž vôbec neboli obsahom zmluvy, a preto ich odporkyňa písomne akceptovať nemohla. Revolvingový úver, vrátane revolvingu, pri podpise zmluvy odporkyňou nebol teda ani dostatočne individualizovaný všetkými podstatnými náležitosťami z hľadiska zákona o spotrebiteľských úveroch (§4). Nové údaje smerom ku odporkyňi predstavujú nový návrh na uzavretie zmluvy, pričom nebolo preukázané, či odporkyňa takýto nový návrh akceptovala. Súhlas navrhovateľa s revolvingovým úverom je len jednostranný úkon, ktorý nie je zmluvou a neobsahuje dohodu strán o výške úveru a ani o výške úroku z omeškania. Nedostatok písomného prejavu vôle odporkyne byť účastníkom záväzkového vzťahu za určitých konkrétnych podmienok úveru v tomto prípade zákon sankcionuje neplatnosťou tohto právneho úkonu.

Odhliadnuc od faktu, že v danom prípade účastníci Zmluvu o revolvingovom úvere platne neuzavreli z dôvodov vyššie uvedených, ani tzv. Zmluvné dojednania Zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o. nie sú účastníkmi podpísané a označené dátumom; ustanovenie o

sankciách a zmluvnej pokute je ich obsahom, nie je predmetom samotnej zmluvy, ktorú mala odporkyňa vziať na vedomie a podpísať.

Odvolaací súd sa stotožňuje aj s názorom okresného súdu, že vzhľadom na absenciu zákonných náležitostí je v zmysle § 4 ods. 3 z. č. 258/2001 Z. z. poskytnutý spotrebiteľský úver bezúročný a bez poplatkov.

Rozhodnutie okresného súdu je správne, keďže mal preukázané, akú sumu navrhovateľ odporkyňi vyplatil a akú sumu odporkyňa navrhovateľovi vrátila; preto ho krajský súd v zmysle § 219 ods. 1, 2 O. s. p. potvrdil, a to aj vo výroku o trovách konania pre odporkyňu aj pre vedľajšieho účastníka. Vzhľadom na odvolacie námietky navrhovateľa vo vzťahu k tomuto subjektu považuje krajský súd za potrebné uviesť, že v prejednávanej veci je predmetom konania nárok vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy; vedľajší účastník je právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv spotrebiteľov; pre správne rozhodnutie o odvolaní je potrebné primárne zodpovedať na otázky, či vedľajší účastník, ktorého predmetom činnosti je ochrana práv spotrebiteľa, je oprávnený vystupovať v konaní ako vedľajší účastník, a ak áno, či sa ako vedľajší účastník môže v konaní nechať právne zastupovať advokátom a či mu v súvislosti s týmto právnym zastúpením môže vzniknúť právo na náhradu trov konania vrátane trov právneho zastúpenia. Nie je správny názor odvolateľa o tom, že ku vstupu vedľajšieho účastníka do konania v predmetnom konaní bol potrebný súhlas hlavného účastníka. Účinky vstupu vedľajšieho účastníka do konania podľa § 93 ods. 2 O. s. p. (v znení účinnom do 31.12.2014) nastávajú už okamihom doručenia oznámenia o jeho vstupe súdu; výslovný súhlas podporovaného účastníka so vstupom vedľajšieho účastníka do konania na jeho strane nie je potrebný (zo znenia ustanovenia § 93 ods. 2 a 3 O. s. p. v znení účinnom do 31.12.2014 nevyplývala zákonná podmienka výslovného súhlasu účastníka so vstupom vedľajšieho účastníka do konania); prípustnosť vstupu vedľajšieho účastníka do konania súd z vlastnej iniciatívy neskúma; dôvodom nepripustenia vstupu vedľajšieho účastníka do konania je len výslovný nesúhlas podporovaného účastníka, ktorý tento oznámi súdu po doručení oznámenia o vstupe vedľajšieho účastníka do konania; následný súhlas podporovaného účastníka sa vyžaduje len vo vzťahu ku konkrétnym procesným úkonom vedľajšieho účastníka, ktoré v konaní vykoná (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo/188/2012 zo dňa 05. 02. 2013); vyššie uvedené závery sa v plnej miere uplatnia len vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi, ktorým je právnická osoba, založená za účelom ochrany práv spotrebiteľa.

Na uvedenom závere nič nemení ani skutočnosť, že od účinnosti novely Občianskeho súdneho poriadku, vykonanej zákonom č. 353/2014 Z. z., účinným od 01.01.2015, je v ustanovení § 93 ods. 3 O. s. p. za prvú vetu vložená nová druhá veta („Ak ako vedľajší účastník vstupuje do konania z vlastného podnetu právnická osoba založená alebo zriadená na ochranu spotrebiteľa podľa osobitného predpisu, súčasťou oznámenia o vstupe musí byť aj súhlas účastníka, popri ktorom sa zúčastňuje na konaní, inak súd na oznámenie o vstupe neprihliada“); predmetný zákon v tejto súvislosti nezakotvil žiadne prechodné ustanovenia; v zmysle ustálených procesných zásad sa preto zákon č. 353/2014 Z. z. v plnom rozsahu aplikuje aj na všetky neskončené súdne konania; súčasne podľa zásady zákazu priamej retroaktivity platí, že všetky účinky procesných úkonov, ktoré nastali podľa právneho stavu, účinného do 31.12.2014, zostávajú v týchto konaniach v plnej miere zachované a nie je možné spätne vyžadovať splnenie podmienok, zavedených novou právnou úpravou, ktoré právnou úpravou účinná do 31.12.2014 nevyžadovala.

Z § 93 ods. 2 O. s. p. vyplýva, že ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu. Toto ustanovenie bolo do Občianskeho súdneho poriadku bolo zavedené s účinnosťou od 15.10.2008 zákonom č. 384/2008 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok a dáva možnosť, aby v prípade tzv. spotrebiteľských sporov vstúpila do konania ako vedľajší účastník taká právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu, za ktorý sa podľa poznámky č. 10a k §93 ods. 2 O.s.p. považuje aj zákon č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov. Z dôvodovej správy k tejto právnej úprave vyplýva, že jej cieľom bolo umožniť širšiu ochranu osobám, na ochranu ktorých sú zriaďované rôzne právnické osoby a združenia. Keďže § 93 ods. 2 O. s. p. je z hľadiska systematického zaradenia vo vzťahu k § 93 ods. 1 O. s. p. špeciálnym ustanovením, možno vyvodiť, že v tomto prípade sa nevyžaduje splnenie všeobecnej podmienky pre pripustenie vstupu do konania, vyplývajúcej z § 93 ods. 1 O. s. p., ktorou je existencia právneho záujmu na výsledku konania. Z toho jednoznačne vyplýva, že vzhľadom na spotrebiteľský charakter sporu vedľajší účastník má oprávnenie vystupovať v tomto konaní ako vedľajší účastník s tým, že nemusí preukazovať svoj

právny záujem na jeho výsledku, pretože možnosť, aby vystupoval ako vedľajší účastník na strane odporcu (spotrebiteľa), mu dáva priamo špeciálna zákonná úprava, uvedená v § 93 ods. 2 O. s. p. Z § 93 ods. 4 prvá veta O. s. p. možno vyvodiť len jeden záver a to, že vedľajší účastník má rovnako ako akýkoľvek hlavný účastník jednak právo na právnu pomoc pred súdmi, čo je základné ústavné právo (článok 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky), ktoré sa v rámci civilného súdneho konania realizuje možnosťou zabezpečiť si kvalifikované právne zastúpenie splnomocneným právnym zástupcom - advokátom, a samozrejme má i právo na náhradu účelne vynaložených trov konania, kam podľa ustanovenia § 137 O. s. p. bez akýchkoľvek pochybností patrí i náhrada trov právneho zastúpenia. Súčasne platí, že vedľajšiemu účastníkovi môže byť priznaná náhrada trov konania (teda i náhrada trov právneho zastúpenia) len v prípade, ak právo na náhradu trov konania vznikne tomu účastníkovi, na strane ktorého v konaní vystupoval.

V konaní došlo k zamietnutiu návrhu a právo na náhradu trov konania vzniklo podľa § 142 ods. 1 O. s. p. odporkyne; preto vzniklo právo na náhradu trov konania aj vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne, ktorý bol v konaní zastúpený právnym zástupcom z radov advokátov a uplatnil si náhradu trov konania za poskytnuté právne služby. Zo žiadneho ustanovenia právneho poriadku nevyplýva nemožnosť vedľajšieho účastníka dať sa v konaní zastúpiť právnym zástupcom z radov advokátov; pri rozhodovaní o jeho trovách konania posudzuje súd len účelnosť ich vynaloženia. Zohľadňujúc skutočnosť, že návrh navrhovateľa bol v konečnom dôsledku zamietnutý aj na základe právne kvalifikovanej argumentácie vedľajšieho účastníka, považoval odvolací súd, rovnako ako súd prvého stupňa, náklady vedľajšieho účastníka na strane odporkyne vynaložené na právnu pomoc za vynaložené účelne.

Odvolací súd nesúhlasí s odvolacími námietkami navrhovateľa ohľadne neúčelne vynaložených trov právneho zastúpenia vzhľadom na tvrdený paušálny vstup vedľajšieho účastníka do konania bez vedomosti o merite veci ani ohľadne formulároveho charakteru jeho podania, pretože z jeho vyjadrenia vyplýva, že vedľajšiemu účastníkovi bola známa konkrétna špecifikácia uplatnenej pohľadávky a ďalšie relevantné údaje (suma úveru, konkretizácia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, výška poskytnutých finančných prostriedkov, výška RPMN), potrebné na posúdenie dôvodnosti a oprávnenosti navrhovateľom uplatneného nároku; podania vedľajšieho účastníka preto pre účely rozhodnutia o trovách konania nepovažuje odvolací súd za formulárove podania ani jeho vstup za paušálny.

Rozhodnutie okresného súdu je správne aj v časti o výške náhrady trov právneho zastúpenia pre odporkyňu a aj pre vedľajšieho účastníka; okresný súd správne priznal trovy konania, správne ich vyčíslil a rozhodnutie riadne a dostatočne odôvodnil a to aj s odkazom na zákonnú úpravu; ani v tejto časti nie je odvolacia námietka navrhovateľa dôvodná.

Právny zástupca odporkyne si uplatnil a vyúčtoval a okresný súd mu po úprave priznal trovy právneho zastúpenia v zmysle § 142 ods. 1 O. s. p. celkom vo výške 317,35 Eur za 4 úkony právnej služby - 3 x 71,37 Eur a 1 x 17,84 Eur (za účasť na pojednávaní, ktoré si právny zástupca vyúčtoval v plnej výške a ktoré mu okresný súd vzhľadom na odročené pojednávanie bez prejednaní veci priznal len vo výške 1 základnej sadzby podľa § 13a ods. 4 druhá veta Vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z.), s režijnými paušálmi 3 x 8,04 Eur a 8,39 Eur, všetko zvýšené o 20 % DPH.

V prejednávaní veci vzniklo právo na náhradu trov konania voči navrhovateľovi aj vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne, ktoré pozostávajú z trov právneho zastúpenia za 3 úkony právnych služieb po 71,37 Eur - 1. prevzatie a príprava zastúpenia, 2. vyjadrenie k návrhu a 3. účasť na pojednávaní dňa 22.07.2015, s režijnými paušálmi 2 x 8,39 Eur (za rok 2015) a 1 x 8,04 Eur (za rok 2014), t.j. trovy konania vedľajšieho účastníka v celkovej výške 238,93 Eur, ktoré je navrhovateľ v zmysle § 149 ods. 1 O. s. p. povinný zaplatiť právnemu zástupcovi vedľajšieho účastníka na strane odporkyne. Rozhodnutie o trovách právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka okresný súd riadne odôvodnil, preto ho odvolací súd aj v tejto časti ako vecne správny v zmysle § 219 ods. 1, 2 O. s. p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 O. s. p. v spojení s § 142 ods. 1 a § 151 ods. 1, 2 O. s. p.. Navrhovateľ v odvolacom konaní úspech nemal.

Úspešná odporkyňa si uplatnila právo na náhradu trov odvolacieho konania v správnej výške; krajský súd jej ich priznal za 1 úkon právnej služby vo výške 71,37 Eur + 8,39 Eur režijný paušál + 20 % DPH, spolu 95,71 Eur.

Vedľajší účastník, vystupujúci na strane odporkyne, bol v odvolacom konaní v plnom rozsahu úspešný a vzniklo mu voči plne neúspešnému navrhovateľovi právo na náhradu trov konania. Vyčíslil si ich za jeden úkon právnej služby (vyjadrenie k odvolaniu) vo výške 71,37 Eur + režijný paušál vo výške 8,39 Eur, spolu 79,76 Eur, ktoré je navrhovateľ povinný zaplatiť na účet jeho právneho zástupcu.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3: 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je odvolanie prípustné.